

Kampány és kötél

(folytatás az első oldalról)

Nem tapasztalható az Unió parlamentjében, hogy egyazon ország két pártja között ekkora különbség volna, a hazaszeretet terén. Mert van-e aljasabb és valóban kötelet érdemlő cselekedet, mint az Unió vezetőit kérni arra, hogy büntessék meg a hazát... azt a hazát, amelynek választói odaküldték mint képviselőt... Nos, csak a magyar képviselők ilyenek, s ez a társadalom keresztmetszete is, hiszen a társadalom választotta meg a hazaárulót...

Igen. A buta lumpen proli, a befogadó nemzetet gyalázó politikai zsidó, a harácsoló vállalkozó, a hatalmát vesztett szocialista söpredék... Ők árulják a hazát, de egyet nem tudnak: a hazaárulók csak addig kelljenek a gazdának, amíg az hatalomra nem kerül. Láthattuk ezt Kun Béla és mások esetében. Ugyanis a gazda tudja, hogy aki a hazáját elárulja, az minden más aljasságra is megvásárolható.

Miért írom, hogy politikai zsidó? Mert kétféle zsidó van Magyarországon: a politikai zsidó és a vallásos zsidó. Ez utóbbi alig különbözik a kereszténytől, mert ő is Isten parancsait követi, s neki is szent a felebaráti szeretet, amelyre a Teremtő a Tórában harminchatszor hívja fel a figyelmet! A vallásos zsidó megtestesítője Schweitzer József egykori veszprémi és budapesti főrabbi. (idézet a főrabiról szóló cikkből: Az ünnepezt Schweitzer József elmondta: olyan családban nőtt fel, ahol a zsolttár ígéje valósággá vált. Egyéves volt, amikor édesanyja meghalt, ezért édesapja és nagyszülei nevelték fel. Apjától tanulta a magyar irodalom, nagyapjától pedig – aki Veszprémben majd Budapesten volt főrabbi – a héber irodalom szeretetét. Végül Isten áldását kérte mindazokra, akik „a szeretet túlzó szemüvegén keresztül” szép szavakkal illették a közzöntések során.)

Milyen távol áll a tudós főrabbi stílusa a Mazihsz vezetőinek cinikus, parancsoló, sértődött

és önsajnálattól bűzlő stílusától. Amikor a volt munkásörök és kommunisták mint zsidó „egyházi vezetők” megszólalnak, amikor mint túlélők követelőznek, és mint sértettek ma is követelik a sarcot, gyalázzák a magyar nemzetet, s támogatnak mindent és mindenkit, aki a magyarság ellen bármit tesz, még a békét kívánó józan keresztény ember zsebében is kinyílik a bicska. Mert nem hithű és a Teremtőt szerető emberekről beszélünk ilyenkor, hanem aljas politikai csürhérről, amely csürhe elei szenvedéseivel visszaélve előjogokat követel magának egy olyan nemzetet gyalázva, amely nemzet máig sínyli saját holocaustját, Trianont, de amely nemzettel soha, egy percig sem érzett együtt a követelőző politikai szervezet. Hát itt tartunk ma. Fertőz a gyűlölet, mert kampány van. Minden területen és minden politikai rendezvényen mint a szennyvíz, ömlik a gyűlölködés, és az embernek egyetlen percnyi nyugta sincs, mert hol ez, hol az „rugdossa meg” a nemzetet, a történelmet, a kormányt, a nemzeti értékeket, a keresztény erkölcsöt... mindent ami magyar és keresztény. Az ellenzéki politikai pártok pedig odahúznak, ahol ez a politikai zsidó szervezet hallatja a hangját. A zsidó és a cigány nép máig fegyver nemzetközi politikai életben a magyarországi kommunista és liberális ellenzék kezében a magyarok ellen. Olyannyira az, hogy a leendő amerikai nagykövetszszonyt is rendesen beoltották már e „magyar” politikusok Magyarország és annak népe ellen. Háborog tehát a Kárpát-medence, háborog a csonka kis ország, háborog a lélek és a test. Mert mi magunk is ostobák és befolyásolhatók vagyunk. Mi magunk is primitívekké, háborgókká és eszevesztettekké leszünk a politika miatt. Azt hisszük van hitünk és keresztények vagyunk... pedig nem. Ostobák vagyunk mindössze, mert nem látjuk, hogy mindaz, amiről fent írok elenyésző, szóra sem érdemes időszak, szóra sem érdemes eseményesorozat, s az ebben szereplő pártok

és emberek is csupán botor bohócok. Mert Magyarország jövőjét nem ezek a percmemberkék, ezek a politikai niemandok határozzák meg sem itthon, sem Brüsszelben. Magyarország sorsát a Magyarok Nagyasszonya, és a Teremtő isten irányítják. S ha nem vagyunk rájuk kíváncsiak, ők akkor is működnek a mi érdekünkben, csak mi nem vesszük észre azt a csodát, amellyel megajándékoztak minket ismét az elmúlt héten.

Amikor II. József feloszlatta a pálos rendet, ki gondolta volna, hogy a kényszerűen elhagyott Erdélybe több mint kétszáz év után visszatérnek a fehér barátok... és visszatértek Hargitafürdőre... Imával és elszántsággal. Isten akaratát teljesíteni tértek vissza. Mi hát ehhez képest egy magyarországi választási kampány, néhány politikai zsidó kellemetlenkedése és az egyre csökkenő létszámú ellenzéki szavazótábor, annak haszonleső, magyar gyűlöló, erkölcstelen és hazaáruló vezetői? Semmi. Mert a Kárpát-medence magyarságának jövője eldöntött szép jövő. Mindössze egy csöppnyi hit kell hozzá és kirajzolódik Isten irgalmas szeretete, megbocsájtó kegyelme. S ha néhány gyulafehérvári egyházmegyes pap is úgy dönt a Szentlélek által, hogy csatlakozik a pálosok „szeretet-hadjáratához” akkor Pázmány Péterrel

mondhatjuk: – „Ha tudni akarod az ország soros állapotját, tekints Remete Szent Pál rendjére. Ha számukat fogyni látod, tudd meg, hogy az országnak is rosszul áll szénája, de ha őket növekedni látod, tudnod kell, hogy az ország is felemelkedőben van.”

Nos, a négyévenkénti „előírt” kampányháborgás és gyűlölködés helyett imádkozunk... ellenségeinkért, a hazáért, a nemzetért, a békés és szeretetteljes jövőért. Hargitafürdőn, Máriaradnán, Csíksomlyóban, Kercen, Kézdiszentléleken, Kolozsvárott és Tövisen épp úgy, mint az egész Magyarországon, hogy növekedni lássuk hazánkat, és a fehér barátok létszámát egyaránt.

Mikor lesz rend?

A választási kampányban semmi más nem jelenik meg, mint a hatalom utáni vágy, a kapzsiság, a pénzéhség, a hazaárulás árán is, ha kell. A pártok aljassága és a társadalom primitívsége remek kétkomponenses undorra alacsonyítja mind a kampányt, mind a politikusokat. Azt ellenzék ma az ország mocska. A kampányban felszínre törő hazudozás és a legválogatottabb embertelen aljaskodás minden elképzelést felülmúl. Mikor lehet rend e téren Európában? Akkor, ha kifejlődik egy olyan politikusi réteg vagy megszületik egy olyan törvénycsomag, amely garantálja a hazaszereteten és tisztességen alapuló nemzetszolgálatot, és a visszahívás lehetőségét.

1./ Első sorban is semmilyen térítést, tiszteletdíjat és egyéb juttatást nem volna szabad – nem kapnia, de – elfogadnia egyetlen képviselőnek, miniszternek és választott állami funkcionáriusnak. Hiszen akik ma a Parlamentben ülnek, jólétükben már nem is látják, látni sem akarják a nép problémáit, a nemzet ügyeit, az egyszerű családok mindennapos gondjait. Számukra csak az előmenetel, a pénz, a jólét és a hivatal megtartása fontos. Ezt látjuk ma abban a kampányban, amelyben megsokszorozódott a harc, hiszen egy kisebb parlamentben sokkal kevesebb efféle pénzahajász politikai szélhámos kerülhet be.

2./ Meg kell szüntetni a választásokon alkal-

mazott listát, amelyről biztosan bekerül az, aki megvesztegette a párt vezetőit... Csak választott képviselő kerüljön a Parlamentbe.

3./ Ha egy választott képviselő, miniszter, bármilyen választott funkcionárius csal, lop, megvesztegethető, az kétszer annyi büntetést kapjon, mint amennyit az egyszerű állampolgár.

4./ A hazaárulás akár Magyarországról Magyarország ellen, akár Brüsszelben vagy másutt követi el a választott képviselő, legyen életfogytig tartó fegyházzal büntetendő, és ne súlyozzon sem a bíróság, sem más szerv e bűn megállapítását illetően. Ezeket a bűncselekményeket egy, a kormány által kijelölt külön bíróság állapítsa meg és ítéljen az elkövető felett. Így a ma korruptnak is nevezhető, jobbára politikai elkötelezettséggel bíró és rosszul, igazságszolgáltatás nélkül működő bíróságok kizárattatnának ezekből az ügyekből mindaddig, amíg bizonyossá nem válik a bíróságok valós megújulása, megtisztulása, a törvények mellett a józanész és a tényleges függetlenség.

5./ Meg kell szüntetni minden előjogot, mentelmi jogot és a befolyással való visszaélés lehetőségét. A haza, a nemzet szolgálata önkéntes, alázattal végzett közösségi munka legyen, amelynek költségeit ugyan az állam fedezi, de a választott képviselő és bármilyen választott funkcionárius pénzt nem kaphat szolgálatáért. Nem gyarapodhat senki a haza iránti elkötelezettségéből, mert akkor az már nem elkötelezettség, hanem fizetett elfoglaltság.

Persze efféle pontokat sokat lehet írni, de körülbelül egy efféle megszorításnak lenne olyan hatása, ami az igazi elkötelezettséget juttatná a hatalomba és nem fordulhatna elő, hogy csaló, egykori pártelnökök pénzük fogytával ismét megpályázzák a parlamenti képviselői székeket. Ugyanis az nem hozhat semmilyen jövedelmet, sem közvetlenül, sem közvetetten... Akinek hoz, az bűncselekményt követ el!

Stoffán György